

Ljubomir Lučić – Ajkula

Ljubomir Lučić rođen je 22. jula 1930. u Beogradu, na Bulbulderu. Bio je stariji sin Mirka Lučića, železničara, i Anke Lučić, domaćice. Imao je brata Dragomira koji je bio četiri godine mlađi od njega.

Završio je Šestu beogradsku gimnaziju, koja se u to vreme zvala Šesta muška. Kao petnaestogodišnjak učestvovao je na čuvenoj Radnoj akciji Brčko-Banovići, gradeći prugu na severu Bosne dugu 92 kilometra, zajedno sa još 62.000 omladinaca.

Brzina, spremnost i okretnost, koje je kao klinac razvio na beogradskim ulicama, odveli su ga na sportske terene. Prvo je to bio fudbal, u Metalcu, na mestu centarhalfa, što je bila prava pozicija u timu za njegovu figuru (191 cm).

I upravo je zahvaljujući visini (u to vreme to je bilo dovoljno za centra) uskočio u svet košarke. Bilo je to igrom sudsbine, krajem 40-tih godina prošlog veka, kada se u Metalcu povredio jedan visoki igrač. Lučić je pozvan da ga zameni i učinio je to toliko dobro da je ostao u sastavu duže od decenije. Po sopstvenim rečima napustio je fudbal iz dva razloga; odigrao je prvu utakmicu u dvorani starog DIF-a, bilo je mnogo toplije nego igrati napolju fudbal i bilo je medju gledaocima mnogo više devojaka što mu se baš dopalo.

Za takav staž i karijeru bilo je važno i da se košarka njemu dopadne. I zaista, u njoj je pronašao mnogo toga što ga je privlačilo: dinamičnost, kreativnost, sjajan duh saigrača, pedagoški pristup trenera (pre svega Bore Stankovića).

BSK (OKK Beograd) 1951. godine

Sleva nadesno: Ljubomir Lučić, Ratko Kašanin, Bogdan Dimitrijević, Aleksandar Popović, Mihajlo Kladarin, Dragoljub Glišić, Aleksandar Hristić, Mića Marinković, Bane Stanković

BSK (OKK Beograd) 1952. godine

Lučić, Skenderović, Dimitrijević, Jovanović Slava, Tošić, Stanković, Marinković, Glišić, Hristić, Popović, Kostić, Kladarin

Počeo je sa nepunih 20 godina, u ekipi koju je trenirao Mihajlo Krnjić, uz velikane kluba kao što su Pavle Kostić, Ratko Kašanin, Bogdan Dimitrijević, Mioljub Denić, Mihajlo Kladarin, Dragan Glišić...

BSK (OKK Beograd) 1952. godine

9 Lučić Ljubomir, 8 Dimitrijević Bogdan, 14 Jovanović Slavoljub, 10 Tošić Milan, 12 Marinković Mića, 6 Glišić Dragan, 11 Kostić Pavle, 3 Kladarin Mihajlo, 4 Skenderović Bartul, 7 Stanković Bane, 13 Popović Aleksandar

Sleva nadesno 1953 godine: Krnjić, Jovanović, Rajković, Lučić, nepoznat vodja puta, Pavlović, Pantić, Kladarin, Alagić, Marinković, Tomić

BSK (OKK Beograd) 1953. godina

Gornji red samo igrači: Marinković, Tošić, Pavlović, Jovanović, Rajković, Kladarin
Donji red: Nešić, Erkić, Lučić, Dimitrijević, Popović, Tomić, Alagić

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1958. godine

Stoje: Slobodan "Asker" Gordić, Radivoj "Žućko" Korać, Ljubomir "Ajkula" Lučić, Miodrag "Sija" Nikolić, Bogoljub "Djakica" Rajković
Čuče: Slobodan "Karke" Nesić, Milorad "Era" Erkić, Vojislav "Joviša" Jovanović, Branislav "Braca" Tomaček, Djordje "Doda" Otasević

Pripadao je onoj dragocenoj grupi igrača koji su udarili temelje velikog OKK Beograda i učestvovali u njegovim prvim značajnijim uspesima. Taj put je bio trnovit, ispunjen neizvesnošću posle ispadanja u Drugu ligu, ali i nabijen nadom po povratku u najviši rang.

Po povratku u Prvu ligu, 1957, kao jedan od najiskusnijih dočekao je u seniorskom sastavu talentovane omladince Radivoja Koraća i Slobodana Gordića i dao im neke važne sportske lekcije. Zato su ga voleli i poštivali, ceneći nadasve njegovu privrženost plavoj boji.

С ПОРТ

ЗАВРШЕНО САВЕЗНО КОШАРКАШКО ПРВЕНСТВО

БЕОГРАД—ШАМПИОН ЗА 1960. ГОДИНУ

Лигу напуштају Слобода и Пролетер. — Нови чланови Лиге су панчевачки Динамо и загребачка Локомотива

Београдски „плави“ — нови прваци државе

Најбурније по своме току од свих досадашњих, овогодишње првенство, петнаесто по реду, завршено је величим успехом београдских „плаваца“. После годину дана паузе, кад су титулу препустили одличној екици Олимпије, Београд је поново освојио шампионат државе и заслужио највећа признања, у драматичној завршници првенства

Бољи тим, и оно што га сада краси постигао је играма достојним шампиона.

Због слабог пласмана, лигу ове године напуштају тузлацка Слобода и Пролетер из Зрењанина. Искусни Ловци водио је кроз многе окријаје свој млади тим, који ипак ишиле могао са успехом

да заврши савезно првенство. Нови чланови Лиге су панчевачки Динамо и загребачка Локомотива, која се после годину дана такмичења у Хрватској лиги, поново враћа међу најбоље наше кошаркашке тимове.

На завршетку првенства треба рећи да је квалитет приказаних игара потпуно задовољио и да је завршница шампионата, као нијелин до сада, била веома узбуђљива и драматична. Неке појаве неспортивског играча опште су осуђене, и за похвалу је што су Комисија за такмичење и Дисциплински суд Кошаркашког савеза Југославије брзо реаговали.

К. Ст.

ПОСЛЕДЊЕ КОЛО

Ц. звезда	Партизан	87:70	(46:36)
Олимпија	Задар	53:56	(25:21)
Раднички	Пролетер	76:70	(36:31)
Слобода	Љубљана	86:42	(41:22)
Железничар	Београд	89:84	(48:46)

ТАБЕЛА

	Београд	18	14	0	4	1565:1278	28
2. Олимпија	18	13	0	5	1318:1151	26	
3. Задар	18	9	2	7	1275:1256	20	
4. Партизан	18	9	1	8	1318:1324	19	
5. Железн.	18	8	1	9	1225:1263	17	
6. Ц. звезда	18	7	0	11	1275:1285	14	
7. Раднички	18	7	0	11	1024:1110	14	
8. Љубљана	18	7	0	11	1170:1263	14	
9. Слобода	18	7	0	11	1066:1270	14	
10. Пролетер	18	7	0	11	1160:1296	14	

Igrači su mu dali nadimak Ajkula, zbog neverovatnog apetita tokom igračke karijere. Govorili su da je „tamano sve pred sobom“!

Jednom prilikom je ispričao mlađem sinu Srđanu da ga je na utakmicama na Malom Kalemeđdanu najviše „nosilo“ skandiranje „Lju-bo, majstore“! „To mu je, shvatio sam po izrazu lica i 'sevanju' njegovih čuvenih plavih očiju, zaista davalio krila. Bilo je očigledno koliko je to voleo da čuje“, rekao je Srđan o svom ocu. Želje za pobedom imao je na pretek, a najviše su ga radovali trijumfi nad najvećim rivalom u to vreme - Crvenom zvezdom.

„Voleo je nadigravanje, voleo je štos, fintu... Recimo, obožavao je saigračima da doda loptu brzim pasom tik iznad glave protivnika u odbrambenom stavu, jer je to svaki, ali baš svaki put izazivalo 'hvatanje vazduha iznad glave' od strane nemoćnog čuvara. On je to refleksno ukrštanje ruku u prazno zvao 'šapca-lapca'“, uz osmeh je dodao Srđan.

OKK Beograd je odlagao njegovo ispunjenje vojne obaveze sve do poslednjeg roka (do 27 godine života), pa je u vojsci bio 1957. godine, u Školi rezervnih oficira na Petrovaradinu, u čuvenoj Tvrđavi.

OKK Beograd 1960. godine

Gornji red: Bora Stanković, Gordić, Lučić, Trajko Rajković, Tošić, Nikolić, Korać

Donji red: Jovanović, Djakica Rajković, Miloradović, Pavelić, Kosović

OKK Beograd 1961. godine

Gornji red: Gordić, Korać, Lučić, Trajko Rajković, Erkić, Nikolić, Savić

Donji red: Jovanović, Pavelić, Djakica Rajković, Kosović, Tošić

U dresu OKK Beograda proveo je punih 11 sezona, od 1950. do 1961, odigrao 127 ligaških utakmica, postigao 748 poena, u proseku 5,9 poena po utakmici. Po broju odigranih sezona u OKK Beogradu je sa jos 6 igača na 6 mestu večne liste.

Uživao je poverenje svih trenera, pa i najboljih među njima, Bore Stankovića i Aleksandra Nikolića i bio kapiten zlatne generacije plavo belih. Učestvovao je u osvajanju prve dve titule prvaka Jugoslavije, 1958. i 1960, kao i prvog trofeja državnog kupa, 1960. Dva puta je sa ekipom stizao do polufinala Kupa šampiona, što je danas ravno fajnal-foru Evrolige.

Bogdan Dimitrijević i Ljubomir Lučić

Lučić i Loci

na Malom Kalemeđanu

Stadion OKK Beograda u Zdravka Čelara

Selekcija Bosne i Hercegovine

Oproštaj od aktivnog igranja 1961. godine

Sa ekipom Partizana na turneji u Turskoj

Za reprezentaciju Jugoslavije odigrao je sedam prijateljskih utakmica, od 1953. do 1959. godine.

Pri kraju igračke karijere zaposlio se u Jugoslovenskom aerotransportu, nekadašnjem JAT-u, gde je dočekao penziju 1991. godine, na poziciji šefa u Operativnom centru.

Godine 1964. oženio se Radmilom sa Crvenog krsta koja mu je podarila dva sina, Slobodana i Srđana.

Ljubomir Lučić je preminuo na dan osnivanja Partizana (4. oktobar) 2008. godine, a za taj beogradski klub je igrao u više navrata kao pozajmljeni igrač na evropskim turnejama. Na jednoj turneji u Francuskoj, početkom pedesetih godina prošlog veka, igrao je uz velikane Partizana Radomira Šapera, Lajoša Englera, Mirka Marjanovića, Božu Munćana...